

Сонет 34 (переклад Тетяни Даніленко)

Вільям Шекспір

Ти провівшив чудовий день мені —
Я до негоди* й не приготувався,
Мене накрили хмари низові,
Невже ти наді мною насміхався?..

Замало, як крізь хмари ти прийдеш,
Обличчя після шторму лікувати —
Ніде такої мазі не знайдеш,
Щоби загоїти душевні втрати.

Слабка розрада чути каяття,
Обійми горя не відпустять зразу
Скорбота кривдника — ціна мала,
Бо хрест несу великої образи!

Але перлини сліз твоїх — кошовність,
В них каяття й любові красномовність.
23-25 червня 2023

03.02.2023

Переклад Тетяни Даніленко

** Негода, про яку йдеться у сонеті, я сприйняла, як алегорію обставин, з якими зіткнувся Ліричний Герой. Його друг пообіцяв йому безпеку (ясний день), а він опинився у небезпеці (під хмарами), і виникла образа через те, що друг навмисне не застеріг його, тобто насміявся над ним. Внаслідок непередбачуваності, з Ліричним Героем сталася якась неприємність у стосунках з оточенням (шторм), оскільки далі йде мова саме про ганьбу.*

Ілюстрація — "Портрет чоловіка", Рафаелліно дель Гарбо

